

- ROZHOVOR S PREMIÉREM PETREM NEČASEM
- SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY KANDIDÁTŮ
- KLÍČOVÉ OKAMŽIKY FINÁLE KAMPANĚ
- JAK PROBÍHALO SOUPEŘENÍ NA WEBU
- KOMENTÁŘE A ANALÝZY
- POHLED JINDŘICHA ŠÍDLA

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

www.IHNED.cz

CZK/EUR ↗
25,595 +0,02 %

CZK/USD ↗
19,172 +0,16 %

PX ↘
1021,86 -0,48 %

DJI ↗
13865,97 +0,63 %

FTSE ↗
6264,91 +1,09 %

DAX ↗
7748,13 +0,53 %

KAREL SCHWARZENBERG – KLIDNÝ MODERÁTOR DĚNÍ, MILOŠ ZEMAN – AKTIVNÍ TVŮRCE POLITIKY

Dva světy, jedna volba

S

sjednocující symbol, někdy až moc „splachovací“

Sch

charismatický, jen občas lehce chlípný

wow, je to vlastenec

w

asertivní, i když někdy alibistický

a

r

rozšafný i razantní

zralý, zkušený i zábavný

z

Evropan, bez ohledu na ekonomiku

e

neduživý, ale jen na první pohled

n

bdělý, i když občas spí

b

energický, když chce

e

rozumný a někdy roztržitý

r

galantní (a má velký grunt)

g

Petr Fischer, Petr Kamberský
autori@economia.cz

Útočný a upovídaný expremiér aktivně a asertivně zabírající prostor. Flegmatický, málomluvný, často neopatrný, až nepozorný ministr zahraničí, držící se důsledně zpátky...

Dlouhý a v závěru už unavující předvolební souboj Miloše Zemana a Karla Schwarzenberga ještě zdůraznil rozdíly mezi oběma kandi-

dáty. Kampaň se stala zvětšovací msklem, pod nímž voliči před dnešním a zítřejším konečným rozhodnutím o české hlavě státu mohli dobře vidět, kdo a co se jim vlastně na post prezidenta na dalších pět let nabízí.

Zeman zapojil do boje všechny své známé výhody a zbraně: rétorickou bravuru (která skvěle zabírá především na méně literární voliče s nižším vzděláním), velmi dobrý přehled v ekonomických a politických otázkách, praktickou zkuše-

nost relativně úspěšného vládcе, která jeho soupeři, přestože sedí už ve druhé vládě, přece jenom chybí.

Schwarzenberg předvedl nadhled a ideologickou nevyhraněnost, moudrost stáří či, řekněme, životní zkušenost; a jemnější, elegantnější, a proto také méně vtíravý a odrazující smysl pro humor.

Fíkus a alter ego premiéra

V mnoha názorech se oba kandidáti nečekaně shodnou (přestože

reprezentují spíše opačný pól tradičního pravo-levého dělení politického pole, mívá tak většinově ke středu). Voliči si tedy mohou být jisti, že ať zvolí kohokoli, Česká republika zůstane aktivním členem Evropské unie, který nebude chtít v Evropě zůstat mimo hlavní proud dění, prezident neohroží rovnováhu Ústavního soudu ani České národní banky (naopak zvýší názorovou pestrost obou institucí). Bude (téměř jistě neúspěšně) usilovat o reformu volebního sys-

tému směrem k většinové variantě a bude se snažit minimalizovat, ne-li úplně vyloučit, kontroverzní paušální amnestie a individuální milosti.

Největší rozdíl se ukázal ve výkladu pravomocí prezidenta. Ve Schwarzenbergově pojetí by měl být prezident skutečně spíše klidný a rozvázný moderátor politiky, měl by jasně a bez příkras říkat své, ale neměl by se předvádět a uměle stavět do centra dění.

Pokračování na stranách 2 a 3

EDITORIAL

Petr Šabata

petr.sabata@economia.cz

Naděje na rytířské finále prezidentské kampaně vyhasla ve chvíli, kdy Miloš Zeman vytáhl Benešovy dekrety a jeho spojenci pak nacionalistické polopravdy i lži. Naděje na dobrého prezidenta ale stále žije.

HN před prvním kolem voleb vysvětlily, jakého prezidenta po Václavu Klausovi země nejspíš potřebuje: spojujícího, uměřeného, schopného zlepšit společenskou atmosféru, důstojného reprezentanta v Evropě i za jejími hranicemi. Dobrý prezident pomáhá doma překlénovat rozdíly a propasti, ve světě je vizitkou české politiky, byznysu i občanů.

Bude takovou hlavou státu spíš Karel Schwarzenberg, nebo Miloš Zeman? Ještě po mírných slovních přestřelkách v úvodu kampaně se dalo napsat, že oba kandidáti jsou důstojnou volbou, byť jejich politický temperament a styl jsou odlišné. Plebejec Zeman je sebestředný, výmluvnější a nevyzpytatelnější než šlechtic Schwarzenberg, jehož přesvědčivosti by prospělo ráznější vystupování a konkrétnější komentáře.

Ale těsně před volbami, po několika debatách, které kampaň dominovaly, už vidíme dva kandidáty naprosto jiné kvality a předpokladů.

Karel Schwarzenberg v diskusích neútočil, několikrát volil slova nešikovně, nechal se zatlačit do kouta, odkud už jen vysvětloval a bránil se.

Miloš Zeman, ve volebním spotu rozjímavě krácející mezi stromy, přešel velmi rychle od kritiky Schwarzenbergova působení ve vládě k Benešovým dekretům a útokům na rodinné zázemí protikandidáta. Veřejný prostor byl najednou plný výroků: jeho tchán byl nacist; Lex Schwarzenberg je dokladem, že rodina selhala; neumí českou hymnu; slouží Sudetákům; jeho paní nemluví česky a žije na hradě, kde visí obrazy s hákovými kříži...

Ne všechny tyto věty vyslovil sám Zeman, polopravdy a nepodložená obvinění podsouvali i jeho spojenci, mezi nimiž vyniká prezident Václav Klaus. Ten Klaus, jehož prezidentství rozděluje zemi (a není řeč jen o amnestii) a mate její obraz ve světě. A kampaň nám řekla, že Zeman na Pražském hradě by byl pokračování Klause jinými, hrubějšími prostředky. Právě takové nevyzpytatelné a rozdělující prezidentství by zemi velmi poškozovalo – její občany, byznys i politiku.

Přímou volbu prezidenta provází inspirativní probuzení voličů – nezištně pracují pro své kandidáty, chodí na koncerty, diskutují, jsou urputní i nad věcí. Nové zaujetí lidí pro politiku je nadějné.

Teď jen aby z něho vzešel dobrý prezident.

